

TC-OK-8-98

Walin - Bernardyni

Walin
skrajnie zachodni

→ Mgr Smulikowska - Powiat
Kolewka Dokument. Naukowej
Poznań 1959r.
172 inr. 1128/1 str. 87.

Kościół p.n. Nawiedzenia N. M. P. i dawny
klasztór oo. Bernardynów, obecnie jezuitów.
Bernardyni przybyli do Kalisza pierwsi
w XV w., sprowadzeni przez prym. Jana
Quisycyńskiego, przybyłszy do 1466.
W 1489 k. Jagiełło wydał wydział
na budowę kościoła i klasztoru.
Kościół. Pierwotny kościół drewniany,
w 1596 r. Zygmunt III Waza zezwala na
budowę murowanego. Budowa rozpoczęta
wkrótce, bo w 1567, ukończona 1607. Fun-
dacja arcybpa Bernarda MACIEJOŃSKIEGO
W XVIII w. kościół gruntownie restaurowany,
przy czym do elewacji frontowej dobudowano ob-
jętym kształt z krzyżarkami, wzniesiono wol-
nostojące dworzec, a całość zabudowań klas-
tornych otoczono masywnymi murami. W 1862 r.
w związku z kasacją zakonu Bernardynów,
kościół przechodzi w ręce księży świeckich, a
następnie od 1919 walicy do zakonu jezuitów,
księżcy w latach 1919-23 przeprowadzili grunt-
nową restaurację. Renesansowy. Wskazywa-
my na Pólskę, poza obrotami dawnych mu-
rowów murek, całość mury przedwójną marmur.

Kłm, pomiędzy kęko a obecnymi ul. 3 Maja
 i 23 Styernia. Przed kościołem erowobocem,
 cmentarz, obocny muru ceglany, ty-
 korany z bramą i wnękami do strony we-
 stranej; pośrodku cmentarza kolumna
 kamienna z karyktem, pochodzi z czasów
 napoleońskich. Przebieram, tworzone na fo-
 mach. Ceglany, tykorany, oskerpowany, jedw-
 nowy. Przebieram wydzielone, zamknięte
 troj biermie. Korpus ceterofmestowy, berwiezo-
 wy. Okna wyolbrzone, zamknięte półkolistie.
 Elewacja frontowa z wielką, wyolbrzoną
 blendą, zamkniętą półkolistie, umieszczonej
 na osi głównej, flankowane dwoma filarymi
 pnyporami. Ponad gzymsiem koronującym,
 który z spływaniami po bokach, pochodzi
 wertykalnie skema pilastrami, nad nimi
 łocinowanie o łamięcej się i folistej linii,
 zakończone karyktem i elarnym na kuli. Dach
 dwuspadowy, kryty dachówką, na skryco-
 waniu now i przebieżum erowobocem
 sygnaturka. Do elewacji frontowej dobowana
 jednokondygnacyjna krachta, pmeturona
 karyktem, zakończonej ordobu bramką,
 wychodzącą na ul. 23 Styernia. Elewacja tej
 pnybudówki podniełona wertykalnie pilastre-
 mi i wocinowa attyka parawanowa. Ponad
 bramką, flankowane łocinowaniem pilastrami
 gójskimi, attyka z gzymsiem o folistej linii,

ozdobiona pilastrami, pilastrami i mazonami,
a niegdys także kamiennymi figurami
świętych.

Deronnia XVIII w. Poimobarskova. Usytuowana
przy prezbiterium, w narożniku muru starego
jęcego kościoła. Ceglana, sykonowa. Na planie
zblizonym do kwadratu, o narożnikach lau-
kowanych pilastrami, z czterema wielkimi
oknami półkolistymi zamkniętymi; zewnętrz-
na attyka parawanowa o falistej linii.

Klasztor. Pierwotnie zaplanowane drewniane,
 obecnie kamienny wraz z kościołem, ukończony
 1622. W 1813 zamieniony na szpital wojskowy.
 Restaurowany w XVIII w. i w latach 1919-23, po
 objęciu przez zakon firmiń. We dwudziestym
 w. przebudowany. Rekonstrukcja. Przyłączenie do
 kościoła od pn.-zach. Trzy główne skrzydła
 zgrupowane wokół czworobocznego dziedzińca,
 czwarte, połączone z nimi przetrzymuje krucga-
 siew na północnej, półkolistej arkadzie, wysu-
 nięte na pn.-wsch. w kierunku Prosmu. Cegl.-
 ny, tynkowany. Stukondygnacyjne, skrzydła
 boerne tynkondygnacyjne. Okna prostokątne.
 Elewacje przedstawione wystroju architektowi-
 nego, podzielone wertykalnie pilastrami, ze
 ślepyimi arkadami, półkolistymi zamkniętymi
 i okrągłymi blendami. Dachy strome, dwu-
 spadowe, kryte dachówką.